

Ki: CZAKÓ GÁBOR – BANGA FERENC
 uj: MAGYAR RÉMMESÉK
 clw: Atok-patak

– Amint a tisztelt társaságban közismert, a Lejtő utcában lakom – mondá Szőlősgazda, s ezzel, ha nem is árult el mindent, de előre bocsátott további tudnivalókat; jelesül, hogy a táj arrafelé lejtős, nemkülönben a kiszáradt erceskének a medre is, amely az Átok-patak nevet viseli olyankor, amikor esővíz vagy hóolvadék zúdul le benne. Még inkább akkor, amikor mocskos lötytyöt önt bele valaki. – Ott lakik fölöttem a kedves Örhdögh család is, amely körkörös védelemre rendezkedett be az utca összes lakosa ellen. Különösen ellenséges a viszonyuk a főtebb lakókkal szemben, akikről a mocskos lötytyök származnak.

– Nos, Örhdögh Pityu elhatározta, hogy költséget nem kímélve végleges megoldást alkalmaz Magasabb szomszédék ellen. A telkén átfutó árokszakaszba betoncsövet fektetett. Először, hogy neki ne kelljen szagolnia az ott alkalmilag áramló folyadékokat, másodsor, hogy kiszúrjon az említett szomszédokkal. A csőnek magas homokágyat vetett, látszólag szakmai okból, hogy kényelmesen fekdjék, s kellően alátámasztott derékalja megóvja a törésektől. Ugyanakkor azonban, éppen magassága miatt, ne fogadja be Magasabbék moslékjait. A cső engedelmesen visszautasította a hegy felől érkező leveket, ám azok utat kerestek maguknak másfelé.

– Egyenest Örhdögh Pityu kertjébe, tyúkóljába, pincéjébe – találta ki Édesszájú Lóorvos, aki közeli viszonyt ápolt a természet törvényeivel.

– Bizony, bizony – bólogatott a mesélő –, úgyhogy Örhögh Pityu följelentést tett az összes hatóságnál, s azóta rendőrség szimatolja az Átok-patakot.

– Amiben immár kizárólag esővíz folyik – szólt Szépasszony, mert ő az emberi lelket ismerte –: a szomszédok mostanában valószínűleg egy bögrét se lötyyintenek bele.

– Nem bizony, viszont – Szőlősgazda dudorászni kezdett: – az országos aszály ellenére minálunk esik eső kárkára, s árad Pityu udvarára!